

Túl gyakran gondolunk úgy az engedelmességre, mintha az csupán egy magasabb rendű hatalom parancsainak gondolkodás nélküli követése lenne. Valójában azonban az engedelmisség akkor a legjobb, amikor az a legmagasabb hatalom – vagyis maga Isten – bölcsességébe és erejébe vetett hitünk megtestesítője. Amikor Ábrahám kinyilvánította az Istenbe vetett megingathatatlan hithűségét és engedelmisségét – még akkor is, amikor parancsolatba kapta, hogy áldozza fel a saját fiát –, Isten megmentette őt. Hasonlóképpen, amikor az engedelmisség által mi is kimutatjuk hithűségünket, Isten végül meg fog menteni bennünket.

Azok, akik kizárólag saját magukra támaszkodnak, és csak a saját vágyait és ösztöneiket követik, igencsak korlátozva vannak azokhoz képest, akik Istent követik és az Ő meglátásai-ból, hatalmából és ajándékaiból merítenek. Egy mondás szerint aki teljesen el van telve magától, az valójában nagyon üres. Az erős, kezdeményező engedelmisség a legkevésbé sem gyenge vagy tétlen. Átala jelentjük ki Istenbe vetett hitünket, és válunk érdemessé arra, hogy részesüljünk a menny hatalmából. Az engedelmisség egy döntés. Választás a saját korlátozott tudásunk és erőnk, valamint Isten végtelen bölcsessége és mindenhatósága között. Nagypám nekem tanított leckéje szerint csupán döntés kérdése, hogy érezzük-e a szánkban a lelki zablát, és hogy követjük-e a hajtó utasításait.

Váljunk mindannyian az ábrahái szövetség örököseivé és Ábrahám magjává a hithűségünk által és általa, hogy elnyerjük a visszaállított evangélium szertartásait! Megígérem nektek, hogy az örök élet áldásai minden hithű és engedelmes ember számára elérhetők. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

Lawrence E. Corbridge elder
a Hetvenektől

Joseph Smith próféta

A Joseph Smithre kiáradó kinyilatkoztatások bizonyítékul szolgálnak arra, hogy ő Isten prófétája volt.

Az első látomás

Egy fiatal fiú a Bibliát olvassa, amikor szeme megakad egy bizonyos szakaszon. Olyan pillanat ez, amely megváltoztatja az egész világot.

A fiú tudni vágyik, melyik egyház vezetheti el az igazsághoz és a szabadításhoz. Már szinte minden mást kipróbált, most pedig a Bibliához fordul, ahol e szavakat olvassa: „Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, a ki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki.”¹

Újra és újra eltűnődik az olvasot-takon. Felragyog az első fénysugár a sötétségben. Ez lenne hát a válasz, a kiút a zűrzavarból és a sötétegből? Ilyen egyszerű volna? Csak kérdezzem meg Istent, és Ő majd válaszol? Végül aztán úgy dönt, hogy vagy megkérdezi Istent, vagy örökre sötétségben és összezavarodva marad.

Minden türelmetlensége ellenére azonban mégsem szalad be egy csendes zugba, hogy elmormoljon egy sietős imát. Még csak 14 esztendő, de a sietségében, hogy választ kapjon, nem válik kapkodóvá. Nem akármilyen ima lesz ez. Eldönti, hová fog menni, és mikor fog próbát tenni. Felkészül az Istennel folytatott beszélgetésre.

Aztán elérkezik a nap. „Egy csodálatos, tiszta nap reggelén [történik] ez, [1820] koratavaszán.”² Kisétál a közeli erdő csendjébe, a fölé tornyosuló fák közé. Megérkezik a helyre, ahová korábban eltervezte. Letérdel, és elkezd feltárni szíve vágyait.

E szavakkal írja le, mi történt ezután: „[E]gy fényoszlopot láttam pontosan a fejem felett, a napnál is ragyogóbbat, mely fokozatosan ereszkedett lefelé, mígnem megpihent rajtam.

[...] Amikor a fény megpihent rajtam, két Személyt láttam felettem a levegőben állni, akiknek ragyogása és dicsősége leírhatatlan volt. Egyikük

hozzám szólt, a nevemen szólítva, és ezt mondta a másikra mutatva: [Joseph,] *Ez az én Szeretett Fiam. Őt hallgasd!*³

Csupán 24 évvel később Joseph Smith és fivére, Hyrum, életét adja majd azért, ami itt kezdődött.

Ellenállás

Joseph feljegyezte, hogy amikor 17 éves volt, egy angyal elmondta neki, hogy „[nevének] jó és rossz híre is lesz minden nemzet [és] ... minden nép között”⁴. E bámulatos jövődőlés beteljesedése ma is folyamatban van, amikor Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza már világszerte elterjedt.

Ellenállás, bírálatok és ellenséges érzületek kísérik az igazságot. Bármikor, amikor napvilágra kerül az igazság az ember célját és küldetését illetően, mindig lesz egy vele szembeálló erő. Ádámmal és Évával kezdődően az Éden kertjétől Krisztus szolgálatán keresztül egészen napjainkig mindig is történtek és fognak is történni erőfeszítések az élet tervének megtévesztő feltüntetése, tévútra terelésére, ellenzésére és megghiúsítására.

Nézzétek meg, hol látható a legnagyobb porfelhő, melyet Őkörülötte kavartak; Őkörülötte, akivel leginkább szembeszálltak, akit próbára tettek, elutasítottak, ütlegeltek, magára hagytak és keresztre feszítettek, és aki mindennek alá leereszkedett – és akkor meg fogjátok látni az igazságot, az Isten Fiát, az egész emberiség Szabadítóját. Miért is nem hagyták békén?

Miért? Azért, mert Ő maga az igazság, és az igazságnak mindig lesznek ellenzői.

Azután nézzétek meg, hol találjátok azt, aki előhozott egy újabb tanúbizonyságot Jézus Krisztusról és más szentírásokat, keressétek meg, ki szolgált azon eszközként, mely által visszaállított a földre az evangélium teljessége és Jézus Krisztus egyháza – keressétek őt, és lássátok, ahogy kavarg a por! Miért nem hagyták békén?

Miért? Azért, mert ő az igazságot tanította, és az igazságnak mindig lesznek ellenzői.

A kinyilatkoztatás áradata

A Joseph Smithre kiáradó kinyilatkoztatások bizonyítékul szolgálnak arra, hogy ő Isten prófétája volt.

Figyeljünk meg néhányat közülük – figyeljünk meg néhány rajta keresztül kinyilatkoztatott világosságot és igazságot, amelyek szöges ellentétben állnak napjai és a mi napjaink közhiedelmeivel.

- Isten személyes, felmagasztosult lény, egy Örökkévaló Atya. Ő a mi Atyánk.
- Az Atyaisten, Jézus Krisztus és a Szentlélek különálló lények.⁵
- Mi mind többek vagyunk pusztá halandóknál. Isten, az Örökkévaló Atya gyermekei vagyunk, és olyanná válhatunk, mint Ő,⁶ ha hiszünk Fiában, bűnbánatot tartunk, részesülünk a szertartásokban, befogadjuk a Szentlelket, és mindvégig kitarunk.⁷
- Jézus Krisztus Egyháza ma alapvetően ugyanaz az egyház, amelyet Ő a halandó szolgálata során megszervezett, prófétákkal és apostolokkal, a melkisédeki és a lévita papsággal, elderekkel, főpapokkal, diakónusokkal, tanítókkal, püspökökkel és hetvenekkel – mind úgy, ahogyan azt a Biblia leírja.
- A papsági felhatalmazás elvétetett

a földről a Szabadító és apostolai halálát követően, de napjainkban újra visszaállított.

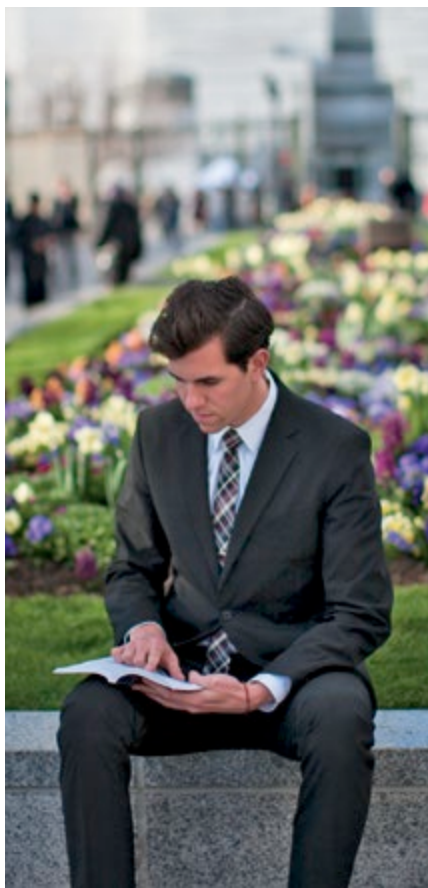
- A kinyilatkoztatás nem szűnt meg, és a menny nem zárult be. Isten szól a prófétákhoz ma, és szólni fog hozzátok és hozzám is.⁸
- Több van ez élet után, mint csupán a menny és a pokol. A dicsőség különféle fokozatai léteznek, és igen számít, hogy mit teszünk ebben az életben.⁹
- A Krisztusba vetett pusztá tétlen hit birtoklása helyett minden gondolatban Reá kell tekintenünk,¹⁰ „mindent, amit tesz[ünk], a Fiú nevében [kell tennünk],”¹¹ és „őrá mindenkor emlékezni [kell], és parancsolatait betartani..., hogy Lelke mindig velü[n]k legyen.”¹²
- Nincsenek elveszve azon emberek milliárdjai, akik az evangélium és a szabadításhoz szükséges szertartások nélkül élnek és halnak meg. „Krisztus Engesztelése által az egész emberiség megszabadulhat, ha engedelmeskednek az Evangélium törvényeinek és szertartásainak”,¹³ melyekben részesülhetnek mind az élők, mind pedig a holtak.¹⁴
- Nem minden a születéssel kezdődött. Ezelőtt Isten jelenlétében éltünk az Ő fiaként vagy lányaként, és felkészültünk e halandó életre.¹⁵
- A házasság és a család nem csupán mindhalálíg érvényes emberi intézmények. Örökkévalónak szánták őket, az Istennel kötött szövetségek révén. A család mennyei minta szerint adatott.¹⁶

Mindez csupán egy része a Joseph Smithre kiáradó kinyilatkoztatásoknak. Honnan jött mindez – ezek a kinyilatkoztatások, melyek világosságot nyújtanak a sötétségben, tisztánlátást a kételyben, és melyek emberek millióit lelkesítették, áldották meg és tették

jobbá? Melyik a valószínűbb: hogy az egésztest csupán megálmodta, vagy hogy megadatott neki a menny segítsége? Az általa kiadott szentírások úgy hangzanak-e, mint az ember szavai, vagy mint Isten szavai?

Következtetés

Mindazt, amit Joseph Smith véghezvitt, nem övezi vita; a kérdés csupán abban rejlik, hogy miként tette, amit tett, és miért. És nincs túl sok lehetőség. Vagy csaló volt, vagy próféta. Amit tett, vagy egyedül vitte véghez, vagy a menny segítségével. Nézzétek meg a bizonyítékokat – de a teljes bizonyítékot, életének kész mozaikját, ne csupán egy-egy darabkáját. És legfőként tegyétek meg azt, amit az ifjú Joseph tett: kérdezzétek meg Istent, „a ki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül [megladja [a választ]; és megadatik [nektek]”¹⁷. Ez nem csupán arra vonatkozik, hogy

miként tudhatjátok meg az igazságot a Mormon könyvéről és Joseph Smithről – ez annak mintája is egyben, ahogyan minden dologról megtudhatjuk az igazságot.¹⁸

Joseph Smith Isten prófétája volt, ahogyan Thomas S. Monson Isten prófétája ma. Joseph Smithen keresztül „Isten királyságának kulcsai [ismét] az emberre bízattak a földön, és... tovább [fog gördülni] az evangélium..., akár a kéz nélkül hegyből kivágott kő..., mígnem az egész földet betölti”¹⁹.

Isten a mi Örökkévaló Atyánk, és Jézus a Krisztus. Nekik hódolunk. Semmi sem fogható az Ő alkotásaihoz, a szabadítás tervéhez és Isten Bárányának engesztelő áldozatához. Ebben az adományozási korszakban egyedül úgy teszünk eleget az Atya tervének és részesülünk az engesztelés gyümölcseiből, ha engedelmeskedünk az evangélium törvényeinek és szertartásainak, melyek Joseph Smith próféta révén vissza lettek állítva. Bizonyúságot teszem Róluk: Istenről, az Örökkévaló Atyáról és Jézus Krisztusról, a világ Szabadítójáról. Mindezt pedig Jézus Krisztus nevében teszem, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Jakab 1:5.
2. Joseph Smith története 1:14.
3. Joseph Smith története 1:16–17.
4. Joseph Smith története 1:33.
5. Lásd Tan és a szövetségek 130:22.
6. Lásd Tan és a szövetségek 50:24.
7. Lásd 2 Nefi 31; 3 Nefi 27.
8. Lásd Moróni 10:3–5.
9. Lásd Tan és a szövetségek 76.
10. Tan és a szövetségek 6:36.
11. Mózes 5:8.
12. Tan és a szövetségek 20:77.
13. Hittételek 1:3.
14. Lásd Tan és a szövetségek 76; 128; 138.
15. Lásd Tan és a szövetségek 49:17; 138; Mózes 3:5; 6:36.
16. Lásd Tan és a szövetségek 131:1–2; 132:5–33.
17. Jakab 1:5.
18. Lásd Moróni 10:3–5.
19. Tan és a szövetségek 65:2.